

שנה שמונה עשרה פעה"ק ירושלים תובב"א

עקבתה

הזו נדברו

תמוז התשע"ד

דמשיחא

יראי ה' וחושבי שמו

ת.ד 57194 ירושלים

יו"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

גליון מס' 327

העולם לא ינוח ולא ישקוט!

כל מי אשר לב יהודי בקרבו מזועזע ונחרד מהאסונות הנוראים אשר ארעו לאחרונה. ביתמות דורנו אין אנו יודעים מהי הסיבה לכל הצרות הללו, אין לנו כמעט בעלי רוח הקודש אשר יגלו לנו על מה עשה ה' ככה? ומה חרי האף הגדול הזה. אמנם שומא עלינו לציין את אשר שמענו מאת הר"ר חנניה דוד הל"ו אשר טיפל בענייני רפואה במרן הגה"ק זקן המקובלים רבי יצחק כדורי זצ"ל במשך שנים עשרה שנה. הלה מספר כי יום אחד עת אשר המצב היה בכי רע, וכל כמה ימים ארע פיגוע קשה באוטובוסים, ודם ישראל נשפך כמים. שאלתי אז את הרב, רבנו מאי האי? הרי יש הרבה תורה, מסודות חסד, ומה תובע מעמנו ה', מדוע יש כל כך צרות? והשיב לי הרב בזה"ל: "עיקר ביאתנו לעולם הזה לתקן את הקדושה, העולם לא ינוח ולא ישקוט עד אשר יתקנו ישראל את העיניים ואות ברית קודש, ובנות ישראל ילכו בצניעות כמו אימותנו" שאלתי: איך נוכל לעזור אם כן לעם ישראל? והשיבני: 'תכסה אותם' כמה שיותר יתכסו... ראה אותי כמה חלוקים אני לובש, תאר לך מה הנשים צריכות. כמה יותר קדושה פחות צרות, כמה שיותר מכוסים פחות צרות'. לא אחת בעית אשר שמע מרן הראב"ד הגאון האדיר הגר"י פישר זצ"ל על צרותיהן של ישראל, היו פניו הק' נאדמות בכאב מיוסר על סבלן של עם הקודש, והיה אז מתבטא בחרדה: אותם נערים ואף מבוגרים היושבים בלילות ומביטים במכשירי טומאה - בשלהם הסער הגדול הזה! שכן בכל ראייה נבראים משחיתים הגורמים צרות אימויות לכלל ולפרט. ואם בזמנו דיבר הגר"י פישר על מכשיר הטמא הטלוויזיה, מה נענה בדורנו אשר מכשירי טומאה נוראים בעשרת מונים מהטלוויזיה מסתובבים ופושטי בין הללו אשר יצרם בוער בקרבם, ולא די שפאבדים הם לעצמם שני עולמות, אלא גורמים היוק לכלל ישראל!

מרן הגר"י כדורי זצ"ל הישילם לא ינוח ולא ישקוט עד אשר יתקנו ישראל את העיניים

מרן הגר"י פישר זצ"ל הציטטא ימים כבישירי טומאה ומכשירי טומאה

אחד מגדולי צדיקי הדור שליט"א שריד פליטת ישראל סבא איש לזעוק מרה: האש בוורת! לא מעטים ממטאים עיניהם ברפש וטיט ומדרדרים לחתינות, ואנה אנו באים? צריך לעצור מיידית את כל המחלוקות ולהרעיש תבל ומלואה על הצרה העיקרית, והיא: להתרחק מכל מכשירי הטומאה וכל דבר היפך הקדושה, בשמים יש זעם גדול על כל וכן על המחלוקות הקשות בתוככי החודים לדבר ה' - סיים אותו גדול בכאב עצום את דבריו. ובזכות שנתרחק מכל דבר היפך הקדושה ומכל מחלוקת יאמר ה' לצרות ישראל די אמן.

~השיבנו ה' אליך ונשובה~

אור החמה! - שביבי הוד על האי תנא ירושלמאה הגה"צ המופלא ר' זונדל קרויזר זצ"ל

אומרת: 'זימנא חדא סמך גאולה לתפילה ולא פסק חוכא מפומיה'. הודעונו מבחורים שהלכו לדרשת ראש השלטון פעם בעברו ליד 'בית העם' ראה כמה בחורים עומדים בצד ושומעים דרשת ראש השלטון דאז, לא נח ולא זע וניגש לבחורים והעיר: 'הרי שנים רבות תצטרכו כדי למחוק מכם את הארס שנכנס בכנס כעת' רבי יוסף דינקלס אמר: מקובלני בשם בעל הלשם זיע"א, שלא קיים סבון שיצליח לנקות את הנפש ששמעה דעות כוזבות.

'את הצפוני ארחיק מעליכם' עם בחורים דיבר על שמירת עיניים, שזהו יסוד הראשון לקדושה, וציין למימרא "איזה הקדשה?" - היכן מתחילה הקדושה היהודית? - "היא בעיניים על הדרך". וכשאמר לו בחור 'רבי הרי זה קשה?' השיבו: כל הקושי שבשמירת עיניים הינו רק בהתחלה, שצריך להכביד על עצמו ולהתגבר על טבעו ורצונו, ובמשך הזמן יתרגל כך, ובהגדרה זאת ימצא מנוח לעצמו מכמה רעות ובלבולים, ואז יוכל לעבוד עבודתו. והוסיף שמכיר אנשים שיהיו כרוחב עם ראש מורם ואינם רואים כלום, כי כבר התרגלו לכך, (הבחור הרגיש שמדבר על עצמו). והיה בחור אשר רצה ללמוד בישיבה בצפון חל אביב, ורבנו חשש שיכשל שם בשמירת עיניים אמר לו 'את הצפוני ארחיק מאליכם' (יואל ב, כ).

הגה"צ רבי זונדל קרויזר זצ"ל עבד ה' מל"ו של דורות יבברו

גם אני ששמעתי את הסיפור... פעם עלה למירון לאחר טרדת דרך מפרכת, וכשהגעתי למטה מן ההר וראה שיש שם תערובת גדולה, מיד החזיר פניו וחזר לירושלים ולא עלה לציון, וכששאלוהו אם הסיפור נכון אמר - 'גם אני שמעתי את הסיפור... העיקר להתחיל מסכת ולסיימה' פעם לאחר ששהה בית החוליה והיה בסכנה גדולה, וכשנודע לו שעברה הסכנה ביקש שיביאו לו מסכת להתחיל ללמוד, ואמר אז הדברים דלהלן: בנוסח הדרון לסיום מסכת אנו אומרים כשם שעזרתני לסיים מסכת זו כן תזכני להתחיל ספרים אחרים ולסיימם, והנוסח מוקשה דלענין מסכת זו מדגישים רק את שזכה לסיימו, ואילו בנוגע לתפילתו על מסכתות אחרות מתפלל שיזכה להתחיל ולסיימו, ולמה אין מזכירים ענין ההתחלה גם בנוגע למסכתא זו. וביאר, דהיצה"ר לא איכפת ליה אם מתחילים מסכתות וספרים כל שיעקר חפצו הוא שלא יסיימם. כי אם הגאון אכן זוכה להתחיל מסכתא וגם לסיימה יתברר אז חשקו ללמוד גם הנסכתות אחרות, ולכן בראות היצה"ר שאדם זה הוא מסוג אנשים אשר מתחילים מסכתות וגם מסיימם יראה מעתה לערוך מלחמה שלא יתחיל כלל מסכתות כדי שלא יבא לסיימם. ולכן בנוגע למסכתא החדשה שעומד להתחיל צריך סיעתא דשמיא מיוחדת.

פתח את ההלון וועק: אתה יהודי או גוי? היה מקרה עם בחור יתום שירד מהדרך רח"ל והיה ממש 'קשה עורף' מחלל שבת גמור, ולא עזר שום שיחות כדי להחזירו בדרך הנכון. בחור יתום זה לא היה לו מקום לאכול, ואחד הכניסו לביתו, אך איש לא שאל את רבנו האם טוב עושה שמאכילו ומשקהו, אמר לו, כי אם מקום אחר לאכול? אמר לו, לא. אי"כ המשך במנהג. לאחר ימים מספר נסע רבנו עם מכונית, הנהג שהסיענו הראה לו את הבחור ברוחב, אמר לו עצור רגע, פתח רבי זונדל את החלון, והחל לומר לבחור בתקיפות עצומה: "אתה יהודי או גוי, הבחור נבהל ואמר 'יהודי אני' שאלו אי"כ היכן הצימית שלך" ושוב צעק בתקיפות אתה יהודי או גוי? ומיד נסע. לאחר כמה ימים הגיע אותו המארח ואמר, אני לא יודע מה קרה, הבחור השתנה לגמרי, עזב הכל וחזר לדרך ה' לגמרי.

יעבידו קול במחנה... ואשה אל יעשו עוד מלאכה... רב חשוב מחו"ל שאלו, מכיוון שעומד לבנות ביהמ"ד ובית מדרש גדול, ורוצה לעשות אסיפה גדולה, האם מותר להביא 'אשה דרשנית מפורסמת' שהיא מומחית לשכנע גברים לתרום, השיבו רבנו בחכמה, נאמר בתורה 'ויעבדו קול במחנה לאמור ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש'.

ערוב עבדך לטוב אל יעשקו זדים בחודש השון האחרון, ביום ההולדת צ' שלו, שלח רבי זונדל מעטפה לכל נכדיו, מעטפה שבה היה סכום ספק, ואליה צירף מכתב קטן שזעזע את כל הנכדים. במכתב הוא כתב: "ללמוד על השולחן שקודשת שבת משנה אחת ולומר הננו לומדים משנה זאת לזכותו ולתורה זונדל ברא"צ (וכו) - ערוב עבדך לטוב אל יעשקו זדים" ובכך לימדנו מהו פחד מיום הדין וכמה שהאדם גדול יותר כך שפל הוא בעיני עצמו ביותר. אלו הן מקצת גרגירים מהיהודי הענק הזה אשר חי בתוכנו, זיע"א. (יוב העובדות מתוך הספר 'יהודי חמה')

בשעת הצות היתה האם מעירה אותו רבי זונדל היה בנו של הגה"צ הבלתי נשכח רבי הירשל קרויזר זצ"ל, האבא אשר היה ידוע כאחד שבורר את מילותיו התבטא פעם: 'זונדל הוא קדוש מרחם' ואכן למרות שעניות גדולה הייתה בבית ההורים, ומטה אחת בלבד הייתה להם עבור הילדים, אולם האחים רבי בערל ורבי זונדל לא היו צריכים יותר ממיטה אחת. רבי זונדל היה הולך לישון מיד אחרי מעריב, ובשעת הצות הייתה האם מעירה אותו, ושפתת לו כוס קפה חם ושולחת אותו לבית המדרש הסמוך, ובה בעת היה שב האח הגדול רבי בערל מתלמודו ועולה על המיטה עד הבוקר. וכך נהגו עד אחרית ימיהם - בכל לילה עת היה קם בחצות מתיישב ללמוד שבעה דפי גמרא עם תוספות, ולפניו ותיקין כבר היה מוסר שיעור בדף היומי, ולאחר מכן מתפלל בוותיקין, ומיד לאחר מכן שב ללימודיו, שכללו גם לימוד בתלמוד הירושלמי, בהלכה, ובהמשך ספרי קבלה!.

נגמתי בהצנע לכם עם ה'... לפני שנים רבות כשבאו להתברך אצלו, היה לו צער גדול, והיה תולה הדבר שפגם ב'הצנע לכת עם אלוהים'. שכן מצינו בגמרא (נדה ל' ע"ב) 'ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה, היה בעיניך כרשע'. לכאורה, הלא בהרבה מקומות בש"ס מצינו שחז"ל דווקא כן מתחשבים ב'היינו דאמרי אינשי', ומביאים ראיה מזה, מדוע אפוא בענין זה הזהירו לבל תתחשב במה ש"כל העולם אומרים לך"? אין זאת מפני שאם "כל העולם" יודע שאתה צדיק, ולא עוד ש'אומרים לך', הרי זה שפגמת בהצנע לכת... הגן עובר בין כל באי בית הכנסת להתברך... וכשדפקו על דלתו וביקשו ברכה אמר לשואל כנראה משה בכתובת רצית בוודאי את רבי ברוך טעיה לוי שגר כאן בסמוך. אף הגאון רבי יהודה עדס שליט"א סיפר, כי בא לפני גיטויא בנו לביהמ"ד לקבל ממנו ברכה, והשיבו: מבין אני שהגן עובר בין כל באי ביהמ"ד להתברך... 'לד' הולך לדבר עם רבון כל העולמים'

תלמידיו סיפור שמונו בלשד עצמותיהם אך שבידך ככוונה, והיה ממחיש לתלמידים אם הייתי נותן לכם פרי ממני הייתם מתלהבים מהיהודי 'הרי השרג נתן לכם' והרי קף חומרנו בנו של קל וחומר כלפי השי"ת שהוא נתן הפרי כמה ראוי שיתלהב מזה בברכה. וסיפר שסבו הגה"צ רבי מרדכי יהושע זצ"ל כשהיה מלמד היה משריש יראת שמים לילדים הרכים על שבכל פעם שאדם מהילדים היה רוצה לעשות ברכה היה משיק את שאר הילדים מדיבורם והיה אומר להם בחרדת קודש 'קשיבו - ילד זה הולך לדבר עם רבון כל העולמים!'

בטח התפללתם ותיקין ארע פעם שכמה בחורים צחקו בשיעור, ר' זונדל בצדקותו פנה לעברם ואמר: בטח התפללתם ותיקין. שכן הגמ' במסכת ברכות

פטיור ועטירי! - הגה"ק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל

פעם בא אל רבנו חיל אחד מוכשר מחיל האויר ונפשו חשקה לטקוב בתורה ולא להיות בצבא, והביאו אותו אל רבנו ואמר לו כי הוא לא יכול להיות בצבא עם כל הפריצות שיש שם והוא רוצה ללמוד בישיבה תורה. רבנו עמד והרהר זמן מה ואמר לו "פטיור ועטירי". מאותו יום לא היה משתף אותו חיל פעולה אלא רק היה אומר תהלים. המפקד קרא אותו לדין לפני השופט וכשישבו שם דיבר השופט עם כמה מהסגנים שלו באנגלית ואמר אם נשאל אותך שאלה פלוגות יענה כן זה סימן שהוא משוגע ונפטור אותו, ואם הוא יענה אחרת זה סימן שהוא רץ עושה הצגות. ואותו חיל הבין מה שהוא אמר כי לא ידעו שהוא מבין אנגלית ואז ענה את התשובה שהיה צריך לענות אם הוא משוגע ופטיור אותו מהצבא. ובה"ה היום הוא מורה הוראות ות"ח חשוב. חיל אחר שלא רצה להמשיך לשרת בא לפני רבנו ובקש להשתחרר ורבנו הורה מעט ואמר לו יהיה טוב (ולא אמר לו פטיור ועטירי) וחיל זה גם הצליח לברוח מהצבא, ולא תפסו אותו רק לאחר עשר שנים כאשר רבנו נפטר אז תפסו אותו ולקחו אותו לצבא. וזה היה ידוע כי שזכה שיאמר לו רבנו "פטיור ועטירי" לא היו תופסים אותו כלל ועיקר. (המקובל הגר"ב שמואלי שליט"א בספרו על הרב זצ"ל)

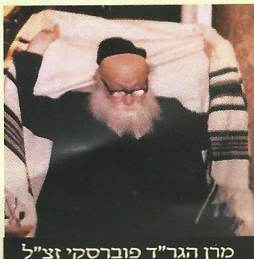
מרן הגר"מ שרעבי זצ"ל

אתה עכשיו יכול ללכת
עוד סיפר הגר"ב שמואלי שליט"א: סיפר לי מו"ר אבי שליט"א שבעל בית המדרש אצלנו "היכל האויר" שמעון חוואי ז"ל היה חבר שלו חייב לו כסף היות ולה ממנו מכמה חודשים, וכאשר בא לבקש ממנו הכסף, אמר לו, נכון שתלווהו לי את הסכום הנ"ל אבל כבר החזרתי לך זכר שמעון חוואי אומר לו, לא היו דברים מעולם ולא החזרת לי את הכסף, לאחר ויכוחים אמרו לנו לכבוד רבנו הרב שרעבי, הלכו. אמר לו הרב נכון אך חוואי הלוה לך כסף, אמר, נכון. אבל אני החזרתי לו הכסף, הרב אמר לו אם החזרת את הכסף אתה יכול לילך, בא ללכת ולא יכול ללכת, עוד פעם מנסה ללכת ואינו יכול, הרב אמר לו, נו, אהה מוכן לתת את הכסף? אמר, בסדר. אני מיד הולך מכאן ומביא את הכסף וכן היה, מיד יכל לילך והביא את הכסף...

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו! - הרמב"ן ותלמידיו הכיפר
מעשה היה ברמב"ן, שהיה לו תלמיד אחד ושמו אבנר, שיצא לתרבות רעה ונשתמד, עד שעלה לגדולה ונעשה רב גדול. ביום כפר שלח לקורא אליו את רבו הרמב"ן, וכשבא לפניו לקח חזיו, שחוט ובישלו וכללו לעינו. ושאל את הרמב"ן: על כמה כריתות עברתי היום? השיב הרמב"ן: ארבעה, אמר לו התלמיד: והלא על חמישה כריתות עברתי, והתחיל לפלפל עמו עד שהרמב"ן הודה לו. שאל הרמב"ן: הגד נא לי מה הביאך למיידה זו שכפרת בפרט משה, אחר שאהת בקי כל כך בתורה? אמר לו: בעת אחת שמעתי דרשה שדרשת בפרשת האזינו, ואמרת שבה כלולים כל המצוות וכל עניני העולם, ובענין היה זה מן הנמנע, ולכן פקדתי. אמר לו הרמב"ן: ויעדין אני אומר כי הכל נרמז בפרשת האזינו, ואם אינך מאמין שאל ואגיד לך. תמה התלמיד ואמר: הגד נא לי היכן רמז שמי בפרשת האזינו? קם הרמב"ן והתחיל בכונה גדולה, ונפל הפסוק הזה בפניו: "ואמרת אפאיהם אשביטה מאנוש זכרם", ואמר לו: אם תאמרת האיותות השלישיות של הקוראת האלו, "אפאיהם אשביטה מאנוש זכרם" - יצא ר"ת "אבנר". כששמע התלמיד את הדבר הזה חרד חרדה גדולה עד מאד ונשען לתקן את אשר עושה. אמר לו הרמב"ן: הלא אמרתי לך את הפסוק הזה... לקח אבנר ספינה אחת בלי ספן ובלי רב חובל, והלך בספינה, צעק צעקה גדולה ומרה, ואבדה הספינה ולא נודע סופן. והרמב"ן התפלל עליו שתהיה לו כפרה קצת. לאחר זמן בא התלמיד הזה להרוב בחלום, ונתן לו תודה על תפילתו לדוננו בגיהנום, ולאחר שנים עשר חודש תהיה לו כפרה. (מעם לועז).

דוד עבדי! - עובדות חדשות על מרן הגאון הקדוש רבי דוד פוברסקי זצ"ל ראש ישיבת פונוביז'

כלי מים נשפך עץ ראשו ולא הגביה עיניו
ופעם בדרך לישיבה הקדושה שפך אחד כלי מלא מים מלמעלה ולא שם לב שנשפכו על רבנו עמבר אז תחתיו ורבנו זצ"ל לא הגביה ראשו לראות מי שפך עליו המים רק חזר לביתו לחליף בגדיו. אחר שאשתו ע"ה נפטרה, תרם שלוש ספר ראשית חכמה לישיבה לע"ה. ופעם אברך סיפר לו שאין לו פרנסה בבית, לקח רבנו ספר ראשית חכמה ופתחו אותו במקום שכתב שבשמירת קדושת היסוד פרנסתו מתברכת, ורבנו הגיש לו את הספר ושאלו איך קוראים תיבה אחת היינו שם ידוד במקום הוי"ה ורצה שיע"ז יראה מה שכתוב בסמוך שיתקן מידת הקדושה וכ"ז עשה כדי לשמור על כבוד תלמידו.

מרן הגר"ד פוברסקי זצ"ל

מסידות נפש
כשהיה אברך היה גר בברנוביץ, והיה לומד חברותא עם מרן הגאון ר' אלחנן ורסמן זצ"ל ה"ד, ופעם חזר בנו הגאון ר' ברוך דב שליט"א מהחיידר בלי כיפה על ראשו, ואמר שנכנס בכיתה אחד מפקקי העול ולקח הכיפות מהילדים וכו' ובו ביום אמר לבני ביתו שאין לשהות כאן אפי' לילה אחד מפחד שיקלקלו את ילדיו, ועזב את ביתו מיד ונסע לווילנא עם בני ביתו שכברשו רק כמה דברים בודדים בשקית ואפי" שאל ידע היכן יגור. ולא שת ליבו לדברי ר' דוד רפפורט זצ"ל בעל ספר מקדש דוד ועוד ת"ח שיתחננו אליו שלא ילך פתאים בלי שום דבר. ואמר לי אז שהיה מעדיף שימותו הוא ובניו ובלבד שלא יתפשו בניו בטומאת המינות. ומי יודע אם לא בזכו משהו יתפשו לשמור על קדושת ילדיו וזה לבן שזוכה להיות מגאונים עולם ששימש עם אביו בישיבה הקדושה ללמד תורה לרבבות תלמידים עשרות שנים.

"אל זה אביש אל עני ונכה דוח והדר על דברי"
מי יכול לשער גודל ענוותנותו והתרחקותו מכל נדנדו התנשאות, ולא היה אומר מילת "אני" וכמה למדנו מדרכיו הקדושים ליתן הערכה, הערצה, הכבוד הראוי לאחרונים שמיהם אנו חיים וממיהם אנו שותים. כשסיים "שיעור כללי", בו אמר חידושים גדולים היה רגיל לסיים ולומר שבכל זאת לא משמע כדבריו מספר קרן אורה או שאירי אחרונים ובדרך ענוה עשה זאת כדי לבטל את דבריו. ופעם אמר לו ריעו הגאון ר' שמואל רוזובסקי זצ"ל "למה אתה מבלע את כל החידושים שלך בתוך דברי הרש"ש וע"ה? כן מייחס אותם לרש"ש" וזאת אחרת ממה שרגיל אדם להדגיש לתלמידיו דווקא את החלק שהוא חידש. היה זהיר מאד מאד בכבוד הבריה לכבד את וחסו שלום לא לגרום להם שום צער ועגמת נפש, וכשהיה צריך להוכיח את בני הישיבה בשיחת מוסר שהיה רגיל לומר להם, היה אומר זאת בעדינות יתירה, וגם ביקש סליחתם קודם לכן. הגאון ר' פנחס שרייבר זצ"ל סיפר שבימי ידעו בני הישיבה שכשרצו לבקש טובה מרבי זצ"ל היו שולחים בדוקא בחורים שלא היו נכנסים לשיעור של כיון שהיה מעביר על מידותיו היה משתדל בדוקא להטיב לאלו שלא כבדוהו כראוי. היה רגיל לספר במתינות סיפורים של מעביר על מידותיו ושאר מידות טובות של צדיקים ופוסט של מרן ר' ישראל סלנטר זצ"ל (המובאים בספר מאורות גדולים). והיה רגיל לומר ש"א" לבנות ישיבה או מקום תורה על חשבון עלבון של יהודי אחר. ה' יתברך ירחם עלינו שנוכל ללכת בדרכי ישרים ללמוד מדרכיו הקדושים המשמחים אלוקים ואנשים. (מאת אחד התלמידים הרב יחזקאל יצחק ווהרפטיג שליט"א)

הוא ניצחני, הנהגה יכול לסבול, רק לא עצבות!

ואז הכה הדיבוק באבע, ואמר "עו האט מיך באקומען אלדינג קען איך נעמען נאר קיין עצבות נישט" (הוא ניצחני, הכל אני יכול לסבול, רק לא עצבות). השי"ת יתן שנהיה תמיד בטמחה". (הרה"ק ר' סיני מזאמיגראד ז"ע מכתב ידו ששמע וקיבל מאבותיו ורבותיו הקדושים ז"ל, "חמה נגוה", תלמיד בעש"ט, עמ' קמו סלוו תס"ב נ.ג.) *** "אמרו" (הרה"ק ר' משולם זוסיא טווערסקי מטשערנאביל) זצ"ל. סיפר שפעם היה אחד מהילדים בבית חולה מאד ל"ע, וזה היה באחרון של פסח, והרופאים אמרו שזה כבר ממש ענין של גסיסה, וזה היה בשעת הטיש שהיה בביהמ"ד סמוך לבית. וזקני (הרה"ק ר' חיים יצחק מלאיעו) זצ"ל (תרמ"ה - תש"א) ציהו למנגנים שיחילו לומר ביתר שאת דע"י שמחה אפשר הכל לעבור, שאת כל הצרות אפשר לעבור ע"י שמחה, ונכנסו בני הבית לומר לו דאך יתכן דבבית יש כזה מצב גורא וכאן בביהמ"ד שרים ומנגנים כ"כ? ואמר זקני דאפי" צריך שמחה ותיכף התחיל שיניו טובה עד שהתריא הילד לגמרי". (כ"ק מרן אדמו"ר מטשערנאביל שליט"א, קונטרס "דברי תורה". תנש"א, עמ' רלח).

הנה באמת לא שייך כלל לכתוב במספר שורות על גודל מלכותו ותמדתו בתורה הקדושה, הנהגותיו בקדושה ובטהרה, זיכוי הרבים, זקן ויושב בישיבה, של מרן הגאון הגדול הצדיק החסיד והעניו רבי דוד פוברסקי זצ"ל ראש ישיבת פונוביז' שעבר בוראו בקדושה גדולה כמאה שנה, ולימד רבבות ישראל תורה ויראה בטורה ויתר מיובל שנים כשכינוי כראש ישיבת פונוביז', ובעיה"ת נכתוב רק כמה דברים כטיפה מן היסוד, דברים שנוכל ללמוד מהם כדי ללכת בדרכיו הקדושים.

דבקונו והתמדתו בתורה
דבקונו והתמדתו בתורה הקדושה הייתה למופת בעיני רבבות תלמידיו ורואיו, "כי הם חיינו ואורך ימינו ואוהו, כש נהגה יומם ולילה", היה מהות רבנו זצ"ל. עד כדי כך שבם בזקנותו בארבעים חום הלך להגיד שיעור ואמר לבנו שאצלו יש יותר פיקו"ל אם לא ילמד תורה, וכדי שלא לשבור בקיאותו בהרצת התורה אמר שיעור אפי' שהייתה לו דלקת ריאות וזאת כאשר בלוני חמצן צמודים לגופו הטהור. רבנו זצ"ל לא הטיח דעתו מן התורה בכל מצב וכן אמר לי שאחשוב בתורה בשעת אכילה וע"ז שאמרנו חז"ל הנוק היה תופר נעלים ומייחד ייחודים.

ר' יוחנן וריש לקיש לא נתנו לי לישון
פעם הגיע לישיבה כבר בשעה 1:30 בבוקר וא"ל ש' יוחנן וריש לקיש (בזבחים) לא נתנו לי לישון. רבינו זצ"ל היה מזהיר לבחורים שאדם יכול לדעת מצב נפשו ע"י שיראה על מה חולם בלילה. והיה מזהיר הבחורים לא לרדת כלל מהישיבה כדי לשמור על דבקונו בתורה ודביקותם במקום תורה. וידוע ייחודיותו של רבנו זצ"ל איך שהיה שומר על כל הנהגותיו בקביעות גמורה בעקביות ובמסירות נפש. והיה מעורר אותנו לדעת בשעת הלימוד שזו תורת ה' יתברך וכמס"כ הרמב"ם כשמביא פסוק מן התורה "אמר הקב"ה". ופעם לפני יום הכיפורים אמר לנו למה לא מתרגשים בטהרה שרואים בדברי תורה של ר' חיים העיו זצ"ל.

הליכותיו בקדושה ושלטונו על עצמו
ידוע ומפורסם גודל קבלת עול מלכות שמים ושעבוד כל אבריו לרצון רבונו כל העולמים. ראשית כל, שליטתו על עיניו שלא הגביה אותם שלא לצורך, ועד כדי כך שפעם קנה בחור בקיוסק וראה פתאים ר' ראש הישיבה מתקרב ולא רצה שיראהו שם והיה במבוכה, ואמר לו המוכר שיצמד לקיר של החנות ולא יראהו, שהרי שנים רבות עובר כאן יום יום ואף פעם לא מגביה עיניו, וכן הוה שלא ראהו.

פעם היה דיבוק אחד אצל הרה"ק (ר' ישכר דב) מראשיטש ז"ל. ואמר להרה"ק שהוא היה הראשון שהכה את זכריה הנביא, ושלא יתגאה עליו הרה"ק, כי בימיו אפילו תינוקות המשחקים בחול עם יודעים יותר ממנו. אמר לו הרה"ק: אם כן הוא כדברך שהיה דור דעה כ"כ, מדוע עשוי דבר הזה? השיב לו הדיבוק, שהרב יאמין לו שהם היו טוברים רק לכבוד השם, "צאר מיט השי"ת טאטא מען נישט מאכען קיין ווערטלעך" (אבל עם השי"ת אין לצחוק). הרה"ק פעל ועשה לגרש הדיבוק בלעו היה יכול, כי הדיבוק לא רצה לשמוע. התיישב ודעתו ציונה לכל בני העיר שיבואו לבית הכנסת, אנשים גדולים וגם נערים קטנים, וגם הדיבוק הביא עמו, והתחיל לומר דברי מוסר הרבה עד שגועו כל העם בכנייה רבה

גליון זה יו"ל במסירות ומתוך קשיים. ומופץ בכ- 30.000 עותקים, ואנו שולחים בדואר מאות חבילות לרחבי הארץ הינם לזכות את הרבים. הכתובת לסייע: ת.ד. 57194 ירושלים

גותרו ספרים אחרונים
חסדי ה' ספר אוסף גליונות "עקבותא דמשיחא" ח"ב נחטף ותורו בידינו ספרים אחרונים. כל הקודם זוכה. המוקדמות שבהם עדין ניתן להשיג: ירושלים 02 - 5328911 05276 53662 ברק: 05276 53662 צפת: 04 6922739 טבריה: 05041 48913 אלעד: 0545 805741

במוקדמות הנ"ל ניתן אף להשיג ספרים אחרונים "צדיקים מפלאי" ב' כרכים נפלאים על הצדיק ר' יוסף וולטר זצ"ל.

המעוניין להוסיף לנו חומר עבור ספר צדיקים וספרים דבור האחרון חלק א/ג, על הצדיקים רבי אברהם מנוסה, רבי יצחק הוברמן מרעננה, רבי אביש המרסי, רבי נחמיה סלמנוביץ, רבי יששכר שוקרי, ועוד. יפנה לטל: 02 5328911

חנות ספרים בבנין כולל ברסלב רח' אלשיך 5 בני ברק ספרי ברסלב במחירים זולים כל הסוגים והגדולים, דיסקים, מוזיקה, חוברות, נחמן: 05276 53662 *משלוחים לכל הארץ*

דרך צדיקים - רח' בית ישראל 40 ירושלים
נסיעות לצינון של הבעש"ט הקדוש ולצינון של הרה"ק מברסלב זי"ע ושאר תלמידי הבעש"ט בכל עת
~החברה הוותיקה והמנוסה ביותר~
02 - 5410100

מידות וברכת חכמים! - מעשה מופלא שארע בבית דינו של מרן הגה"ק רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל

אדם מסוים הגיע לבית דינו של מרן הגרי"צ אבא שאול זצ"ל, ומשאלתו בפיו, פלוני נכשל בגניבה מחנות למונית, וכעת הוא רוצה לחזור בתשובה ולהחזיר את הגניבה, אך כסף אין לו, לכן רצונו שיפרסו לו זאת לתשלומים. ומדוע שלא בעצמו, נשאל. הוא מבייש ואני לוחו. בעל החנות אשר ממנו נגנבה הסחורה, הוזמן לב"ד ושאל על כך. פתח הלה וסיפר...

מרן הגרי"צ אבא שאול זצ"ל בריקוד של מצוה בצוותא עם יד"ן הגר"י מועלים זצ"ל

כמה נזק נגרם לו, כמה הפסדים ספג, כמה נפגע וכמה לחץ. "רצוני לדעת מי פגע בי כך, רצוני לראות את הגנב, לומר לו מה שבלבבי עליו!" קרא בשצף קצף. "אנו מבינים לרגשותיך, ועתה הלא הלחנו: האם מסכים אתה להסדר התשלומים?" "רק אם הגנב יבקש בעצמו, יופיע ויבקש לסיחה ומחילה, ישמע כל מה שיש לי לומר לו!" הוא ייפה כוחי לבקש מחילה בשמו. אינו מוכן להישקף, ענה בא כוחו. "אם כך איני מסכים. שלא יחשוב שקנה לסיחה ומחילה. שישאר עם רגשות האשמה!" הטיח הגנב. הדיון הגיע למבוי סתום. רבנו טפח על כיסו, "אולי יש לך סיגוריה", שאל את רבנו הגנב, שמיהר להושיט את ידו לכיסו. ההינים הביטו ברבנו בפליאה. אמת, אין זה דין תורה גייל. ובכל זאת דין המבקש טובת הנאה מאחד הצדדים? ורבנו מיהר לומר: "לא, אולי תואיל לרדת ולקנות עבורי קופסת 'דובק עשיר'?" "מדי, מדי", שמח הלה לזכות

הבטח לי בתקיעת כף, ממקום מחלוקת - ברח במהירות!

סיפר מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל: יום אחד התבשרו תובשי שכונת שערי חסד בשורה משמחת, שהגה"צ רבי אהרון כהן זצ"ל (חנה) של החפץ חיים, הגיע לארץ ישראל והחליט לקבוע את משכנו בשכונתם, הדבר עורר התרגשות גדולה, והכל קיבלו את פניו בכבוד גדול והעמידו לרשותו דירה נוחה עם כל הדרוש. והנה, לאחר פרק זמן קצר של כמה חודשים בלבד, נדמה תובשי השכונה לגלות, כי רבי אהרון נעלם מהשכונה בניסיונות מסתוריות. ולאחר שבוע של ויכוחים מביית הכנסת ניגשו אל ביתו ונקשו בדת, לאחד דקות ארוכות שלא נענו, חששו הלילה כי דבר מה קרה ועל כן פתחו הם בעצמם את הדלת. התפתעת המרובה, הבית היה ריק לחלוטין מכל דבר, הם ניסו לברר אצל השכנים שמא משהו מהם יודע, היכן רבי אהרון, אך נענו בעלילה...

מרן הגר"י אויערבך זצ"ל מתאבל על חורבן הבית

משראו כך הגבאים הכריזו בבית הכנסת: "האם יש משהו שיוודע מה התרחש עם רבי אהרון?" ואז לפתע ניגש אחד המתפללים, יהודי זקן, וסיפר כמסיה לפי תומו, כי ראה את רבי אהרון יוצא מה שכונה לפני שבוע ימים עם כל מטלטליו בעגלה לעבר יפו... הדבר היה בתדהמה את ראשי הציבור: "מה אירע לרבי אהרון שהביא אותו לעזוב את השכונה, בצורה מסתורית כל כך?" הענין עורר פליאה עצומה להבין את פשר התעלומה. הם החליטו לשגר משלחת ליפו כדי שימנעו לרבי אהרון ויבררו מה אירע ולנסות לשכנעו לחזור לשכונה. כאשר הגיעה המשלחת אל רבי אהרון, קיבלם בחביבות וסבב פנים יפות, לאחר מכן המשיך ואמר להם: "כנראה אתם מתפללים בנוגע לנידויותי הפתאומיות, הנני ואסביר לכם: כאשר באתי להיפרד מחותני 'החפץ חיים' קודם טיעונית לארץ ישראל, שאלתי בעצותו היכן הוא ממליץ להתגורר בארץ הקודש, בירושלים או בצפת, או שמא חברו או ביפו. השיב לי חותני: 'לא כל כך חשוב להתגורר, אך דבר אחד הבטח לי בתקיעת כף, מקום של מחלוקת - ברח מהירות!' והיא את נקלעת למקום כזה, עזוב אותו מיד! ואכן הבטחתי זאת לחותני בתקיעת כף. והנה לאחרונה התעורר דין ודברים בבית הכנסת שבשכונתם בנוגע למשרת הגבאות, ואז נתקפתי לפתע בחרה עצומה: הרי אינני יכול להמשיך ולגור כאן, כדי לא להיכשל ח"ו בעוון החמור של העובר על הבטחה הנעשית בתקיעת כף... על כן נאלצתי לעזוב את המקום באופן מהיר ומיידי..." (עונן שבת)

נתבקשנו לעורר בשם גדולים וצדיקים שליט"א המתחננים: אש המחלוקת מכלה מנפצת עד בשר. החס על נפשו וזדותו אחרי יתרחק מכל מחלוקת ורדיפת יהודים מכל צד שהוא.

הגרי"צ רבי יוסף עדס זצ"ל לצד ריקון חנות בני העשרים

תקום תרחם ציון תבנה ויגומו ירושלים - כתב רבנו הארי"ל ב"ש בעש"כ"ו: ענין בין המצרים והם כ"א ימים שבין י"ז לתמוז עד תשעה באב, מנהג טוב וכשר הוא מאד לכל בעל נפש, לשבת באבלות לאחר חצי היום בכל אלו הימים, ולבכות בכיה ממש על חרבן הבית. (בפע"ח כתב, שיטבאל כמו זמן של חצי שעה ויותר). וטעם זה היות ואחר חצות היום חוצה, כי אז הוא התעוררות הדין בסוד כי ינסו צללי ערב, אשר לטיבה זו נשרף היכל אחר היום, ודבר זה עושה תועלת גדולה בנפש האדם. וענין חצות הלילה אין צורך להזכירו, כי אפי' בכל שאר הלילות צריך להתאבל על החורבן, ומכ"ש בלילות בין המצרים שצריך להוסיף בכ"ו, ועליו נאמר שמוחו את ירושלים וכו' כל המתאבלים עליה, ע"כ ואנו רק למרום נישא עינינו כי יגאלנו ה' אמן.

מכתבים ותגובות

כבוד גליון "עקבות דמשיחא". בס"ד זכיתי ככתמיד לחסד ה' עלי, הנה מאשה יום אחד בצהריים מהכולל לצורך מצווה לכיוון שכו' קרית יצחק רגלי, ומחשש לראיות אסורות והנחה את המשגיף בתוך החולצה וכן הלכתי כ-20 דקות והנה כשהגעתי למחוז הפצי, פתאום ראיתי כי המשגיף איננו שחזרתי על עקבותי ג"כ לא מצאתים. ובעל כמעת והתאשיתי בפרט שגם עברתי בצומת גדולה של פתח זה אנגל שחשתי ששם הם נפלו ותמעכו וכו'. וכשחזרתי לכולל אמרתי לעצמי לא יתכן שאני התחזקתי בשמירת העיניים ותכונתה מכך נאבדו המשגיפים! ובתפילה מנחה התפללתי לה' שאמצאם... והוספתי שאם אמצאם אחרים של 52 ש"ח לעלון עקבתא דמשיחא. והנה לקראת ערב בני ה"ו הגיע אל כולל ורצה שנלך יחד לקנות נעלים בכנפי נשרים. אמרתי לו שבודד טוב יש מכשולות וזה לא דחוף. ובני אמר שהוא מוכן לשלם את המונית בית וזו הסכמתו בשמחה לטוהר לבי... והנה כשבאנו לחצות לבוש פתאום ראיתי בצד המדרכה במדרגה שמהכביש למדרכה את ה"משגיפים" שלמות! לאחר 4-5 שעות מנפילתם. ולו היו נופלים קצת יותר לכיוון הכביש וזו הייתה נרמסת וכו' וכאן ה' יתברך שומר עליהם.

שוב זכיתי לראות תרתי משמע השגחת ה' עלי. בברכה רב. ירושלים. לכבוד עורכי העלון עקבתא דמשיחא שלום רב, ישר כח על העלון היפה והמוחזק. כבר כתבתי לכם בעבר אך הרגשתי צורך לכתוב שוב ולבקש מכם בכל לשון של בקשה שתכתבו עוד יותר בנושא הנורא בעיני שקרא אינטרנט. אם פשוט מדיהם איך שמות החוללות כעת שואר רוחנית פשוט כמשמעו כשכל יום יש נשמות טהורות שנופלות במכשירים האלה, וזה קורה במשפחות חרדיות שמכניסים מחשבים לבתים בתירוצים שונים ומשונים כמו לפרנסה או ללימוד, ומי יכול להכניס עצמו או בני ביתו בסיכון כזה קשה. ואני מקווה שדברי יתקבלו, שכן שמעתי מאחד מצדיקי הדור שהחזירה של האינטרנט לעולם הדתי - חרדי זה הדבר שהכי מעקב את ביאת המשיח! יותר מכל דבר אחר. תודה רבה לכם על הדברים היפים שאתם מביאים לנו.

לכבוד מערכת העלון "עקבתא דמשיחא". רבצוני שלתף אתכם בהשגחה פרטית שקרתה לי לפני מס' ימים בלבד. נסעתי עם משפחתי לסדר חמני עיניים בחולון, שכרצונו לחזור הביתה לכיוון אלעד, ניסנו להתנעף על ארבענו אך לשווא. יבקשו עזרה מכמה יהודים טובים שינסו עם כבלים להנניע את הרכב אך לא הועיל. אחרי שעה של ניסיונות הנחנה כשכשלו, החלטתי לנודר נדר שאני תורם 200 ש"ח לעלון עקבתא דמשיחא. במידה והרכב מתנעף מעצמו. והלא יאומן קרה הרכב התנעף להפתעת כולנו. אשייכים "עקבתא דמשיחא" על עולונם רצוי מאד בשמים.

אל עלון הקודש עקבתא דמשיחא. לצערי היינו נמצאים במצב קשה מאד, פאה וחמשה היה בבינונו. לאחר הרבה תפילות, בבכיות, לפעמים, תחנונים, אמירת ספרי תהילים קברי צדיקים תנחת צדקה, ושמיעה לרביי חכמים, ראוני ישועות. היום אין לנו פאה, אין מחשב או כל מכשיר כסא אחר. יהודים יקרים! אל תתיאשו! אם זיווג הגון וכשר במהרה אלחנן בן גאולה.

פגם בביתו ועל כן זכה לכל זאת. המשיכו בפועלם הנפלא. בברכת התורה רן יוסף חיים מסעוד אבוהצירא מח"ס מריה ניהוה עפולה. לכבוד מערכת העלון החשוב והמוחזק "עקבתא דמשיחא". מצורף בזה סך 50 ש"ח שנדרתי ב"ו לתת שאשתי יחזרה בחדר לידה... אני חייב לציין, כשהגעתי עם אשתי לחדר לידה חיו לה חבלי לידה כמה שעות וכו'. ונדרתי 50 ש"ח לעלון שלכם ואחרי 10 דקות בחסדי שמם התינוק נולד. תודה רבה על כל החיזוק וש' יצליח דרככם בכל ענין שתעשו.

לכבוד מערכת הנפלאה "עקבתא דמשיחא". רכשתי היום שני עותקים מהספר החדש והאדיר "עקבתא דמשיחא", חלק ב'. פלאי פלאים ממש, חיזקו ואימצו הלאה לזכות רבבות ישראל בתורה ויראת שמים ומידות טובות ובכל מיל דמיטב. הכותל כל הצדיקים הקדושים שנקברים בחיבור נפלא אל המילת טוב בעדינו ולכל ישראל להיפקד בפקודת ישועה ורחמים ברוחניות ונשמית ובגאולה השלימה בב"א. ואני מקווה מאד שתדפיסו טוב חלק א', כי הרבה מבקשים וצמאים לדבר ה', ורוצים להתחלות במילות התורה והיראה ע"י הספרים הנפלאים שלכם. נעתיית העציר שבנהונה גמליל הכהן רבינו צבי ה"ח זצ"ל.

לכבוד העוסקים במלאכת הקודש. תודה ויישר כח גדול על העלון המחזק שמחזיר אותנו לפרופורציה האמיתית היכן ואיך אנו בני תורה צדיקים להתנהג לפרואות ולא להתבלבל. זמן רב שאל רוצה לתרום והנה הגיע הזדמנות לאחר ש-3 פעמים שהייתי בן אצל רופא השיניים ואמר שיש לי טיפול שורש ולאחר בקשה מה' התורמה לעלון הסתבר אשיי לביקה נוספת שזו סתימה. הנה 120 עובר שלוש הפעמים. תזכו למצוות.

לכבוד עורך העלון עקבתא דמשיחא שלום וברכה. ביום פורים שתיית יין מעט יותר מהרגיל ופתאום הרגשתי כאבים חזקים בחזה במשך כמה זמן שלא עבר, ובבטחיות לתרום לעלון 52 ש"ח אם כי יעזרו ובתוך כמה דקות הכל נעלם כלא היה. כל טוב. בעילום שם תל ציון.

לכבוד העלון הקדוש עקבתא דמשיחא שלום וברכה! קיבלתי על 52 ש"ח אוושע ב"ה ממה שבקשתי להוושע אתרום לעלון הקדוש ע"י ש"ח וב"ה נושעתי תשועת ה' כהרף עין, ושמה שפרסמו. א מהדרים. לכבוד העלון הקדוש עקבתא דמשיחא שלום רב! הייתי זקוקה לישועה לרפואה ב"ה התפללתי הרבה לבורא עולם שיריחם וישוע, הבטחתי בלי נדו שאזכר לישועה אתרום לעלון הקדוש 52 ש"ח וברוך השם לאחר חודשים צפיה של יום יום בורא עולם אל שוכח אף אחד והישועה באה כהרף עין ותודה בורא עולם. ותודה לכם על היראת שמים היקודת והמוקדת שאתם מחזקים אתנו. ש. עיר הקודש רמלה. הערת המערכת: אם אפשרי לא לשלוח מכתבים רק אם יש מסר מיוחד, היות ויש בינו המון מכתבים ואיננו יכולים לקרואם כולם. כמו כן נא לא לשלוח לנו שום פרסומות, אף לספרי קודש. ומה שאנו כולל זאת מפרסמים אלו בדריס מהתחייבויות קודמות. או ספר שיצא על ידנו או מ"שערו לנו רבות ואיננו יכולים לסרב.

עוזיאל בן שלומית לזיווג הגון בקרוב. לזכות מיכל בת רחל לזיווג הגון במהרה. לעילוי נשמות לובה בת מנחם מנדל והודית זצ"ל. א ש ב פ לבהגו"נ הברוג ולס"ד בכ"ע ז. א. ר. ב. א. מ. לבהרגו"נ א. י. ו. ש. ט. י. ב. ח לבהרגו"נ ז. מ. ג. א. לבהרגו"נ ולד. י. מ. וכטס.

תתן אמת ליעקב!

הרה"ג ר' משה יוסף שליט"א בנו של הגה"צ המופלא רבי יעקב יוסף זצ"ל מעיד בפנינו: אבא זצ"ל התנגד מאד ללבישת פאה נכרית ופסק ש"ע דין ההולכת בפאה נכרית עוברת על איסור גמור, וגם הפוסקים שהתירו פאה נכרית התירו זאת קש שכל מי שרואה יודע שמדובר בפאה נכרית, אבל בפאות שלובשים היום כו"ע יודו שאסור. כמו"כ התנגד ללבישת פאה וכוונתו. נושא זה נגע ללבו וכל בני ביתו ידעו שזה עיקרון אצלו שאינו מסכים בשום פנים ואופן שבנותיו וכלותיו ילכו עם פאה נכרית, ואכן הוא זכה שבנותיו וכלותיו מכסים את ראשם בכיסוי ראש מלא. *** אבא אמר כמה פעמים שכל המחלה הנוראה זה בגלל הפאות, (וכשהיא יורדת איננה מבחינה). *** אבא פסק הלכה למעשה לאדם אשר תומך באברכים ת"ח שאם הוא יודע בבירור שאותו אברך יקנה בכסף פאה נכרית, שלא יתן לו, אלא עדיף שיתן את הכסף לאברך שאשתו מכסה את ראשה במטפת או בכובע כדו וכדו, או שיתן לאברך שאשתו הולכת עם פאה ע"מ שלא יקנה בכסף זה פאה נכרית!. *** אחרי שהיה את הפרשיה עם השער של ע"ז בפאות, הוא שמע שאחת הקופות צדקה הגדולה נתנה כסף צדקה לאברכים כדי שיוכלו לקנות פאות חדשות עם "הכשר", והוציא מיד פסק שאסור לתרום כסף לאותה קופת צדקה. ובספר קדוש יעקב מביא: הוראה נחרצת של הרב זצ"ל, אשה שמלמדת בבית ספר והתחלה תובעת ממנה לחבוש פאה נכרית ואם לא יוציאה ממשורתה, תצא, וישועתה תבא מאת ה'. ופסקים התבטא בחריפות, "אני חסיד הכי גדול של אבא שלי, (מנן אביר הרועים הגר"ע יוסף זצ"ל) אני חסיד מנפגים שהם חסידיו מר אבי בני שהיהם הולכות עם פאות פרוצות".

בנות ישראל! אנו מאמינים בני מאמינים כי מן השמים תובעים מעמנו לחתעורר, עורר בת ציון! מועשה שארע בימנו בכח ההקפדה על סעודת מלוה מלכה כתב בספר אתקינו סעודתא (במילואים סימן א' הערה י"ז): שמעתי מעשה שארע בימנו בחו"ל, עם יהודי שחלה במחלה (רח"ל), וכשהלך לבקש ברכת אחד הרבנים שליט"א, הציע לו לקבל על עצמו להקפיד לאכול מבוז' ש"ס סעודת מלוה מלכה בפת. וכך קיבל, והקפיד על עצמו במשך תקופה ארוכה, ובה נתרפא. במשך הימים התחיל ללול בקבלתו, ואחותו ע"ה באה אליו בחלום ואמרה, מדוע הפסקת לאכול סעודת מלוה מלכה? ואין זה מן הראוי שתשאר בין החיים אם לא תקפיד על כך. ובאמת לאחר זמן מסוים נחלה שוב במחלה (רח"ל), ושוב החל להקפיד בסעודת מלוה מלכה בפת, ושוב נתרפא. עכ"ד.

מה חביב לפני הבורא שיכול לקרוע גזר דין מות!

כך היה נגזר דינו של האדם הנידון. לפתע ראיית כי הוציאו את הפתק של הילד שלכם, וגזרו למיתה, אולם כשבאו להכניס את הפתק לקופסא, הגיעו במהירות מספרים בצבע כחול מאזור שוק מחנה יהודה בירושלים, ואותם מספרים חתכו את הפתק לגזרים. זהו החלום אשר חלמתי, סיים רבי דוד פרנקל את סיפורו... מה העניין במספרים הללו, ומדוע ראה שהגיעו משוק מחנה יהודה, זאת כמוכן הוא לא ידע, רק ראה חובה לעצמו לספר את החלום הנורא אשר חלם, (ומי שהכיר את אותו גאון וצדיק מופלא יודע היטב כי אם כבר היה פותח את פיו כל מילה שלו מדויקת להפליא), בעוד האבא המום משיחת הטלפון אשר קיבל, והנה הטלפון מצלצל שוב, על הקו היה הרופא מביה"ח שביקש: תגיעו מיד לביה"ח! הלה אשר לא הבין מה קרה, רץ בבהלה לבית הרפואה, שם קבלו הרופא בהתפעלות: "אין לי שום הסבר לפי תורת הרפואה, אך הילד התעורר, ולאחר בדיקות ראינו כי חזר להיות בריא אחד האדם, והנכם יכולים לקחתו הביתה... וזוגתו - אם הילד, הספיקה אף היא להגיע לבית החולים, ובדרכם חזרה עם בנם בעודם המומים מנפלאות הבורא, שח לה בעלה על הטלפון מר' דוד פרנקל. משמעה האשה את הסיפור, פניה הכחילו ורצו לקחתה לבית החולים... אך היא הייתה אותם ואמרה: לא! לא! פשוט אלו המספרים הכחולים שלי... בעלה נדהם, איזה מספרים? ומיד החלה האשה לספר:

הגר"ד פרנקל זצ"ל

הרי אני תופרת בגדים, ובכל שבוע הייתי הולכת לחנות מסוימת בשוק מחנה יהודה, שם הייתי קונה כל מיני בדים, והייתי נותנת למוכר את המספרים שלי דוקא היות והם חותכות בצורה מקצועית, בשבוע האחרון החלטתי כי מהיום לא אסמור למוכר את המספרים הכחולות שלי מידי לידו, אלא אניח אותם על השולחן, כדי לא להכשל במסירה מיד של אשה לאיש, ואמרת כי קבלה זו תהיה לרפואת בני... וכעת ששמעתי את החלום, איך לא ארעד?! וסיים הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: אני יכול לשלוח אתכם לילד זה שכיום הינו אברך חשוב, והמספרים הכחולים נמצאים אצלו בוויטרנה... ישמע חכם ויוסף לקח!

בעבר פרסמנו עובדא מרגשת אותה סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א (ולבשת: רבים אנו מביאים שוב את העובדא בקצרה): בירושלים היתה משפחה מסוימת אשר בנם בגיל החמש הלך לשחק בגינת המשחקים הסמוכה לביתם. הלה החל להתנדנד בנדנדה כדרכם של ילדים, אולם מסיבה כל שהיא נקשר לו חבל הנדנדה סביב צווארו, ובהעדר אנשים מבוגרים במקום מצבו הלך והסתכן עד אשר נחנק ומצבו היה קשה ביותר. הוא כמוכן הובהל במהירות לבית החולים שם הוברר כי מצבו קריטי, ולאחר מאמצים רבים ספקו הרופאים ידיהם בייאוש, ולמרבה הצער נהפך הילד לצמח. ההורים ניסו לעשות ככל אשר אפשר הן בטיפולים והן בפניות לרבנים. אך הילד נשאר צמח במשך תקופה לא קטנה - תקופה קשה משוא. והנה, ביום בהיר אחד התקשר לפתע לבית המשפחה הגה"צ רבי דוד פרנקל זצ"ל (איש אמונו של מן החזון איש זצ"ל יהודי קדוש בפני עצמו) וביקש לשוחח בדחיפות עם אבי המשפחה, רבי דוד פתח בסערה: אתם משפחה פלונית? רצוני לספר לכם חלום נורא שחלמתי הלילה, בחלומי ראיתי את בית דין של מעלה אשר לפנים היו מונחים שלושה קופסאות, על אחת היה רשום, "לחיים" ואילו על הקופסא השנייה רשום "למיתם" ועל הקופסא השלישית רשום "נשמות", ובכל פעם הב"ד של מעלה היו מוציאים שם של נשמה מקופסת הנשמות, ודנים ומחליטים האם להכניס את הפתק לחיים או למות, וברגע שהיו מכניסים לקופסא

וזה לשון הזהב של הרה"ק בעל השומרי אמונים זצ"ל: "האשה שהולכת היום בצניעות וכוונתה לשם שמים, היא מגינה על חלק מן הדור. ותזכה לעתיד מה שמלאכים גדולים לא יזכו ל... לכן בני היקרים אל תתביישו מן הפתאים, כי מה שווה כל הגולם כנגד רצון אחד של הבורא ברוך הוא" (מתוך "כתר הצניעות")

ערב שנת השניטה

שנת השבע קרבה

של מרנן ורבנן שליט"א

הדורות עידודם ובהשגחתם

סדרת הספרים שקצרו תהילה בכל תבל

לאחר הדרדת הספרים, מלאכת שבת, מועדי ישראל, בשר בחלב, וברכות הנהיגן אשר נתקבלו באהבה ובהערצה רבה בכל תפוצות ישראל, שמחים אנו להגיש לפניכם את הספר שרבים ציפו לו - "מצוות התלויות בארץ - לאבות ובנים" הכולל את הלכות שמטיה לפרטיה ודיני תרומות ומעשרות, אותם ינהג האיש הישראלי הלכה למעשה.

הטקסט המנוקד מלווה בציוורים ובתצלומים צבעוניים ומרהיבי עין, שהופקו מכל תבל, לצורך המחשת ההלכה, כי לא דומה תא-שמע לתא-חוי.

ספרים הללו מהווים מוקד משיכה לכל, מרתק הוא אליו זקנים ונערים, אבות ובנים, מורים ותלמידים. פסקי ההלכה היא לדעת מרן השולחן ערוך, הרמ"א והחוננים עליהם - התואם לפסקי האשכנזים ובני עדות המזרח.

והכל ערוך בשפה ברורה ונעימה ובלשון השווה לכל נפש.

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובהרות

